

کم تحرکی دستگاه سیاسی و امنیتی آمریکا در سال‌های اخیر و همچنین کاهش نقش رهبری این کشور در عرصه بین‌المللی در دولت اوباما، باعث نگرانی‌های جدی اروپاییان شده است. بحران لیبی و سوریه دو نمود عملی این بی‌تحرکی واشنگتن است

این در حالی است که دولت کنونی آمریکا همان گونه که پیش‌تر نیز عنوان شد تمایلی برای استفاده گسترده از نیروهای نظامی خود ندارد. اخیراً «چاک هیگل» وزیر دفاع آمریکا در کنفرانس امنیت مونیخ تصریح کرد: «دولت باراک اوباما رئیس‌جمهوری آمریکا از این پس قصد دارد تا سیاست خارجی را بر استفاده از به‌کارگیری توان نظامی ارجحیت دهد». این درحالی است که در آخرین نشست سران کشورهای عضو اتحادیه اروپا «راهربرد دفاع جمعی» اروپا به دلیل مخالفت‌های انگلیس و ملاحظات اقتصادی که آندرس فوگ راسموسن دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) مطرح کرد به نتیجه نرسید.

• مهاجرت: به جرات می‌توان گفت که مسئله مهاجرت قانونی و غیر قانونی، مهاجرت خارجی و یا داخلی (داخل اتحادیه اروپا) در کنار بحران مالی جدی‌ترین موضوعی است که همگرایی اروپایی را تهدید می‌کند. کشورهای شمال و جنوب اروپا در خصوص چگونگی مقابله با ورود مهاجرین خارجی اختلاف نظر دارند. کشورهای جنوب اروپا خواستار اتخاذ تدابیر جدی‌تر و حمایت کشورهای شمال برای حل مسئله مهاجرت غیرقانونی به این قاره هستند. شواهد نشان می‌دهد کشورهای جنوب اروپا از نتیجه

منابع انرژی و همچنین مشکلات دستیابی مطمئن و ارزان به منابع انرژی بویژه پس از روشن شدن این واقعیت که این ابزار می‌تواند به‌عنوان ابزار سیاسی به‌کار گرفته شود، باعث شده تا منابع انرژی و خطوط انتقال آنها به عامل بسیار مهم و حیاتی در عرصه سیاست بین‌الملل و امنیت بین‌الملل تبدیل گردد. تحولات اخیر در کشورهای صادر کننده نفت و گاز اهمیت این مسئله را افزایش داده است. با این حال وابستگی زیاد اتحادیه اروپا به منابع انرژی خارج از مرزهای خود که وضعیت اروپا را شکننده کرده است، به طوری که تعامل آلمان با روسیه و یا ایتالیا با کشورهای جنوب اروپا و شمال آفریقا برای مقابله با همین شکنندگی است.

• ضعف شدید امنیتی-نظامی اروپا: به رغم همه تلاش‌ها و برنامه ریزی‌های صورت گرفته در این راستا، اروپا هیچگاه نتوانسته قدرت نظامی-امنیتی باشد. نیروهای واکنش سریع اروپا به زحمت به ۶۰ هزار نفر می‌رسید و این رقم اصلاً قابل مقایسه با چین و روسیه و حتی سایر کشورهای ضعیف جهان نیست. همین مسئله فاصله عمیقی را در زمینه مسائل امنیتی-نظامی میان اروپای شرقی و غربی ایجاد کرده و بسیاری از کشورهای اروپایی نگاهی رو به سوی آمریکا دارند.

سنی کم تحرکی دستگاه سیاسی و امنیتی آمریکا در سال‌های اخیر و همچنین کاهش نقش رهبری این کشور در عرصه بین‌المللی در دولت اوباما، باعث نگرانی‌های جدی اروپاییان شده است. بحران لیبی و سوریه دو نمود عملی این بی‌تحرکی واشنگتن است. اروپایی‌ها که تا به امروز خودخواسته امنیت خود را به آمریکایی‌ها سپرده بودند قطعاً در آینده به دلیل داشتن منافع سیاسی اقتصادی متفاوت دچار چند دستگی خواهند شد. تنها ماندن فرانسه در لشکر کشی به آفریقا و بی‌تمایلی کشورهای اروپایی در همراهی پاریس یک نمونه از این چند دستگی است. • بحران انرژی: افزایش روزافزون مصرف انرژی و نیز عدم کشف منابع جایگزین سوخت‌های فسیلی از دغدغه‌های عمده کشورهای صنعتی جهان است. این امر موجب شده که امنیت منابع و مسیرهای تامین انرژی برای این کشورها از جمله کشورهای اروپایی از اهمیت بالایی برخوردار شود. در این راستا، اروپا سعی کرده است با متنوع کردن این منابع و مسیرها، آسیب‌پذیری خود را در این مسئله کاهش دهد. از سویی تغییری جدی در بازیگران، منابع و شیوه‌های کنترل در عرصه سیاست بین‌الملل در حال رخ دادن است. برای اتحادیه اروپا، محدودیت